29/04/2020

Μεσσήνιοι Άγιοι....παραδείγματα προς Μεσσήνιους

/ Γνώμες

Αρχιμ. Φιλίππου Χαμαργιά
Πρωτοσυγκέλλου
Ιεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας

“Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα τήν Σύναξιν ἑορτάζομεν πάντων τῶν ἐν τῇ καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει Μεσσηνίας διαλαμψάντων Ἁγίων.”

Δωδεκαρίθμους Ἁγίους Μεσσηνίας,
Ἄσμασιν οἱ Μεσσήνιοι συντιμῶμεν.
Ἰσάριθμ’ Ἀποστόλοις

ἁγιώνυμοι συντιμάσθωσαν.

Η καθιέρωση μιας τοπικής εορτής αποτελεί τιμή και κέντρο αναφοράς για μια τοπική κοινωνία, ιδιαίτερα όταν αυτή η εορτή δεν αφορά μόνο μια τοπική κοινωνία αλλά επεκτείνεται στα όρια της Μίας και Αδιαίρετης Εκκλησίας.
Έτσι και ο καθορισμός του τιμητικού κοινού εορτασμού, της Συνάξεως των Αγίων, μιας τοπικής εκκλησιαστικής επαρχίας, αποτελεί τόσο ένα θρησκευτικό γεγονός μνήμης και τιμής όσο και ένα βασικό τμήμα ιστορικής μνήμης και αναφοράς της εκκλησιαστικής αλλά και γεωγραφικής περιφέρειας αυτής. Ταυτόχρονα δίνει τη δυνατότητα στους συμμετέχοντες σε έναν τέτοιο εορτασμό να αντλήσουν ιστορικές πληροφορίες για τα πρόσωπα των Αγίων, για την κοινωνική μορφολογία της εποχής τους, την ζωή των ανθρώπων της εποχής εκείνης αλλά και την διαβεβαίωση της διαχρονικής παρουσίας των Αγίων σε κάθε εποχή και κοινωνία.
Μια τέτοια καθιέρωση βιώσαμε και βιώνουμε κάθε χρόνο στην Τοπική Εκκλησία της Μεσσηνίας, από τότε που με την προτροπή και έμπνευση του Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας Χρυσοστόμου (Σαββάτου) καθιερώθηκε ο επίσημος κοινός εορτασμός “πάντων τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Μεσσηνίας διαλαμψάντων Ἁγίων”.
Και μια τέτοια εορτή και πανήγυρη δεν καθιερώθηκε με σκοπό να προβληθεί με κοσμικά κριτήρια αυτή η εορτή, αλλά με σκοπό να τιμηθούν οι Άγιοι οι οποίοι με το βίο, την ομολογία, το μαρτύριο και την αγιότητά τους, τίμησαν πρώτοι τον τόπο μας. Μέσα από αυτόν τον κοινό εορτασμό δίνεται η ευκαιρία στους όπου γης Μεσσήνιους αδελφούς μας να μάθουν και την ιστορία των Αγίων μας αλλά και να γίνουν γι’ αυτούς πρότυπα και παραδείγματα προς μίμηση οι Άγιοι αυτοί.
Κατά την φετινή συγκυρία βέβαια δεν θα δοθεί η ευκαιρία να εορτασθούν, οι εν Μεσσηνία διαλάμψαντες Άγιοι, όπως κάθε χρόνο. Αυτό όμως δεν μας εμποδίζει να αναφερθούμε, περιληπτικά, σε έναν έκαστο και να τους γνωρίσουν οι φιλάγιοι αναγνώστες του παρόντος δημοσιεύματος.
Έτσι λοιπόν αναφερόμαστε στους δώδεκα καταγεγραμμένους στην Ασματική Ακολουθία που εκδόθηκε μετά από την καθιέρωση της “Συνάξεως πάντων τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Μεσσηνίας διαλαμψάντων Ἁγίων”:
1. Απόστολος Καίσαρας: Ανήκει στη χορεία των Ο’ (70) Αποστόλων και αναφέρεται σε αυτόν ο Απ. Παύλος στην προς Φιλιππησίους Επιστολή του. Υπήρξε πρώτος Επίσκοπος Κορώνης και ιδρυτής της πρώτης Χριστιανικής Εκκλησίας στη Μεσσηνία. Η μνήμη του τιμάται την 8η Δεκεμβρίου.
2. Μεγαλομάρτυς Ξενία η εκ Καλαμών: Γεννήθηκε στα τέλη του 3ου αιώνα μ.Χ. στην Καλαμάτα και μαρτύρησε το 318 μ.Χ. με φρικτά βασανιστήρια κατά τους διωγμούς των Χριστιανών. Η μνήμη της εορτάζεται την 3η Μαΐου.
3. Επίσκοπος Κορώνης Αγαθοκλής: Έλαβε μέρος στην Γ’ Οικουμενική Σύνοδο, στην Έφεσο το 431 μ.Χ. και τιμάται η μνήμη του την 9η Σεπτεμβρίου.

4. Επίσκοπος Μεσσήνης Ιωάννης: Έλαβε μέρος στην Δ’ Οικουμενική Σύνοδο, στη Χαλκηδόνα το 451 μ.Χ. και ανήκει στους 630 Θεοφόρους Πατέρες και Συνέδρους αυτής. Η μνήμη του τιμάται και συνεορτάζεται μετ’ αυτών την 13η Ιουλίου ή την πρώτη Κυριακή μετά από αυτήν.
5. Επίσκοπος Μεθώνης Αθανάσιος: Γεννήθηκε στην Κατάνη της Σικελίας περίπου το 815 μ.Χ. Ερχόμενος στην Πελοπόννησο εκάρη μοναχός στην Πάτρα και εξελέγη γρήγορα Ηγούμενος, παρά τη θέλησή του. Στη συνέχεια εξελέγη Επίσκοπος Μεθώνης, η οποία τότε υπαγόταν στη δικαιοδοσία της Μητρόπολης Πατρών. Κατά την διαποίμανση της Επισκοπής Μεθώνης άφησε μνήμη αγίου και αγαθού ανδρός και υποδειγματικού Επισκόπου. Ο τάφος του έγινε τόπος προσευχής και προσκυνήματος . Πληροφορίες για τον Άγιο αντλούμε από τον επιτάφιο λόγο του Αγίου Πέτρου Επισκόπου Άργους , που εκφώνησε πάνω από τον τάφο του. Η μνήμη του τιμάται την 10η Δεκεμβρίου.
6. Όσιος Θεόδωρος εκ Κορώνης: Γεννήθηκε στην Κορώνη, επί Αυτοκράτορος Ρωμανού του Α΄, και μετέβη στο έρημο τότε νησί των Κυθήρων και ασκήθηκε με προσευχή και νηστεία. Εκοιμήθη εν Κυρίω και οσιακώς την 12η Μαϊου, ημέρα κατά την οποία τιμάται η μνήμη του.
7. Όσιος Λέων ο εν Μεθώνη: Γεννήθηκε στην Καλαβρία της Ιταλίας και διήγε τον βίο του “μονοχίτων και ἀνυπόδητος, τῇ νηστείᾳ καί ἀγρυπνίᾳ κατατρύχων”. Ταξιδεύοντας προς τους Αγίους Τόπους, σε στάση ανεφοδιασμού του πλοίου στο λιμάνι της Μεθώνης, εκοιμήθη και ετάφη στη Μεθώνη. Η μνήμη του τιμάται την 12η Μαϊου.
8. Άγιος Αθανάσιος Πατριάρχης Κων/πόλεως, ο εξ Ανδρούσης: Γεννήθηκε στην Ανδρούσα το 1235 μ.Χ. Ποθώντας τον μοναχικό βίο μετέβη στον Άγιον Όρος και εκάρη Μοναχός. Επί Αυτοκρατορίας Ανδρονίκου του Παλαιολόγου εξελέγη Πατριάρχης Κων/πόλεως. Η πατριαρχία του διακόπηκε από συκοφαντίες αλλά επανήλθε δικαιωμένος. Το έτος 1309 εγκατέλειψε οριστικά τον Πατριαρχικό Θρόνο και αποσύρθηκε στη Μονή του Ξηρολόφου μέχρι το τέλος της ζωής του. Η μνήμη του τιμάται την 28η Οκτωβρίου.
9. Άγιος Νήφων Πατριάρχης Κων/πόλεως: Γεννήθηκε στην Καλαμάτα της Πελοποννήσου. Εκάρη Μοναχός σε Μονή της Επιδαύρου, όπου ήταν Μοναχός και ο θείος του Αντώνιος. Εν συνεχεία μετέβη στο Άγιον Όρος και έλαβε τους δυο πρώτους βαθμούς της ιερωσύνης στη Μονή Διονυσίου. Η φήμη του τον ανέδειξε σε Επίσκοπο και Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης και μέσα σε λίγο χρόνο εξελέγη Πατριάρχης Κων/πόλεως. Δυο φορές καθαιρέθηκε από τον Σουλτάνο αλλά και τις δυο επανεκλήθη με την χάρη του Θεού. Αποσύρθηκε από τον Πατριαρχικό Θρόνο και επανήλθε στη Μονή της μετανοίας του όπου εκοιμήθη την 11η Αυγούστου 1508, ημέρα κατά την οποία τιμάται η μνήμη του.
10. Οσιομάρτυς Θεοφάνης: Γεννήθηκε στο χωριό Ζαπάντι, σημερινή Χορεύτρα της περιφέρειας Αριστομένους. Σε παιδική ηλικία αρνήθηκε το Χριστιανισμό και

ασπάσθηκε το Ισλάμ. Σπουδάζοντας αργότερα κατάλαβε το σφάλμα του και μετανόησε. Μετέβη στη Βενετία και με την πνευματική καθοδήγηση του Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Γαβριήλ εκάρη Μοναχός. Στη συνέχεια μετέβη στο Άγιον Όρος και στην Κων/πολη όπου και μαρτύρησε για τον Χριστό στις 8 Ιουνίου 1588, ξημέρα κατά την οποία τιμάται η μνήμη του.

11. Οσιομάρτυς Ηλίας ο Αρδούνης: Γεννήθηκε στην Καλαμάτα από γονείς ευσεβείς. Έκανε το επάγγελμα του κουρέα και είχε μεγάλη υπόληψη από τους προεστούς της Καλαμάτας. Λόγω ενός λογοπαιγνίου έγινε μουσουλμάνος, γεγονός που λύπησε όλους τους Χριστιανούς. Μετά από λίγο καιρό συναισθάνθηκε το σφάλμα του, έφυγε από την πατρίδα του και πήγε στο Άγιο Όρος. Εκεί εξομολογήθηκε με μεγάλη συντριβή το λάθος του, έκανε τον κανόνα του και μυρώθηκε με το Άγιο Μύρο. Έγινε μάλιστα και μοναχός στο Άγιο Όρος, όπου παρέμεινε οκτώ χρόνια, ασκούμενος στην αρετή, την προσευχή και την προετοιμασία για το μαρτύριο. Επανήλθε λοιπόν στην Καλαμάτα, παρουσιάστηκε στον κριτή και ομολόγησε μπροστά του τη χριστιανική πίστη. Παρά τις κολακείες και τα φρικτά βασανιστήρια, ο Ηλίας έμεινε ακλόνητος στην πίστη του. Ο δικαστής τότε διέταξε να τον κάψουν με χλωρά ξύλα. Τον άρπαξαν οι δήμιοι και τον οδήγησαν στον τόπο της καταδίκης και τον έριξαν στη φωτιά. Το θαυμαστό είναι ότι, ενώ παρέδωσε την αγία του ψυχή μέσα στην πυρά, όταν έσβησε η φωτιά το άγιο λείψανό του είχε μείνει άθικτο. Δεν είχαν καεί ούτε τα ράσα του ούτε τα γένια ούτε τα μαλλιά του. Τη νύχτα, οι φρουροί έβλεπαν το ουράνιο φως που κατέβαινε και περικύκλωνε το τίμιο λείψανο του μάρτυρος και έλεγαν επειδή δεν τον έκαψε η φωτιά, έστειλε ο Θεός φωτιά από τον ουρανό για να τον κάψει.Οι Χριστιανοί πήραν το άγιο λείψανο του μάρτυρος και το έθαψαν δίνοντας πολλά χρήματα. Όταν, αργότερα, έκαναν την ανακομιδή μια καταπληκτική ευωδία γέμιζε τον τόπο. Η τίμια κάρα του Νεομάρτυρα αυτού, είναι θησαυρισμένη στην Ιερά Μονή Βουλκάνου της Μεσσηνίας.

12. Όσιος Ιερόθεος ο Ιβηρίτης: Γεννήθηκε στη Μικρομάνη Μεσσηνίας το 1686. Μια μόλις ημέρα πριν νυμφευθεί η Θεία πρόνοια άλλαξε τα βήματά του και τον οδήγησε στο μοναχικό βίο. Εκάρη Μοναχός στη Μονή ιβήρων του Αγίου Όρους. Έλαβε την ιερωσύνη και μετέβη ως Ιεροκήρυκας και Εξομολόγος στη νήσο Σκόπελο. Σε ηλικία 59 ετών εκοιμήθη εν Κυρίω στη γειτονική νήσο Γυάρο. Η μνήμη του τιμάται την 13η Σεπτεμβρίου.

Στην παραπάνω χορεία, όπως προαναφέραμε, συγκαταλέγονται και οι τρείς έτεροι καταγεγραμμένοι Άγιοι: Ο Διάκονος Τιμόθεος, η αδελφή του Ελένη και το βρέφος της, οι οποίοι βρήκαν τραγικό θάνατο όταν τους βασάνισαν και τους πέταξαν από το Κάστρο της Κορώνης οι Τούρκοι, κατά την περίοδο της Επανάστασης καθώς και οι δυο εθνομάρτυρες της εποχής της Τουρκοκρατίας, ο Επίσκοπος Μεθώνης Γρηγόριος (Παπαθεοδώρου) και ο Επίσκοπος Κορώνης Γρηγόριος (Μπίστης), αλλά και ο νεοφανείς Όσιο πατέρας της Εκκλησίας μας Γέροντας Βησσαρίωνας ο

Αγαθωνίτης, ο εκ Πεταλιδίου καταγόμενος, του οποίου η αγιοκατάταξη επίκειται.
“Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς”